

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ

Αθήνα, 05.09.2014

Προς: Υπουργό ΠΕΚΑ κ. Γ. Μανιάτη
Υφυπουργό ΠΕΚΑ κ. Α. Παπαγεωργίου
Γ.Γ. ΥΠΕΚΑ κ. Κ. Μαθιουδάκη

Θέμα: Θεσμικές ρυθμίσεις για την αυτοπαραγωγή

Με αφορμή τη συζήτηση που έχει ξεκινήσει για το θέμα της αυτοπαραγωγής με συμψηφισμό ενέργειας (net-metering), θα θέλαμε να θίξουμε γενικότερα το θέμα της αυτοπαραγωγής και των θεσμικών ελλείψεων και στρεβλώσεων που δεν έχουν επιτρέψει την ανάπτυξή της, παρόλο που υπάρχουν σχετικά νομοθετήματα ήδη εδώ και σχεδόν μια εικοσαετία.

Η επιβάρυνση των αυτοπαραγωγών (πέραν του οικιακού και πολύ μικρού εμπορικού τομέα) με το σύνολο των ρυθμιζόμενων χρεώσεων (όπως προβλέπουν σχετικά οι Ν.2773/1999, Ν.3175/2003 και Ν.2001/2011), οδηγούν σε μη βιώσιμες επενδύσεις και δικαιολογούν την αδράνεια και έλλειψη ενδιαφέροντος από την πλευρά των εν δυνάμει επενδυτών.

Επειδή η μείωση του ενεργειακού κόστους στη βιομηχανία και εν γένει στην επιχειρηματική δραστηριότητα είναι σήμερα επιτακτικό ζητούμενο, η αυτοπαραγωγή θα μπορούσε να βοηθήσει προς αυτή την κατεύθυνση, με την προϋπόθεση ότι θα αρθούν τα εμπόδια που σήμερα καθιστούν μη ελκυστικές τις σχετικές επενδύσεις.

Πιο συγκεκριμένα, **οι προαναφερθέντες νόμοι προβλέπουν την επιβάρυνση των αυτοπαραγωγών με ΕΤΜΕΑΡ και ΥΚΩ για το σύνολο της καταναλισκόμενης ενέργειας, ακόμη και αυτής που παράγει ο ίδιος ο αυτοπαραγωγός.** Η εξοικονόμηση του αυτοπαραγωγού συνεπώς αφορά μόνο τις λεγόμενες “ανταγωνιστικές χρεώσεις”, δηλαδή τη χρέωση ενέργειας (που για καταναλώσεις της τάξης των 50 MWh/έτος, για παράδειγμα, είναι της τάξης των 8,7 λεπτών ανά κιλοβατώρα), εξοικονόμηση που δεν είναι επαρκής ως κίνητρο για να επενδύσει κανείς.

Η τροποποίηση των εν λόγω ρυθμίσεων και συγκεκριμένα της παραγράφου 4 του άρθρου 29 του Ν. 2773/1999 και της παραγράφου 2γ του άρθρου 143 του Ν.2001/2011, θα άρει τις σημερινές αγκυλώσεις και θα ανοίξει το δρόμο στην αυτοπαραγωγή, με ένα τρόπο που όχι απλώς βοηθά την ανάπτυξη και την επιχειρηματικότητα, αλλά ταυτόχρονα δεν επιβαρύνει τα δημόσια οικονομικά. Η ίδια ρύθμιση θα επιτρέψει τη βελτίωση του προτεινόμενου πλαισίου για το net-metering, αφού, αν και τα μικρά συστήματα απαλλαγούν από τις χρεώσεις ΕΤΜΕΑΡ και ΥΚΩ, θα έχουν πλέον χρόνους αποπληρωμής κάτω της δεκαετίας, με άλλα λόγια θα γίνουν ελκυστικότερα για τους οικιακούς καταναλωτές.

Στο συνημμένο παράρτημα θα βρείτε αναλυτικά τις ισχύουσες σήμερα ρυθμίσεις καθώς και την πρόταση του Συνδέσμου μας για την τροποποίηση-βελτίωση των σχετικών άρθρων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ισχύουσες και προτεινόμενες ρυθμίσεις για την αυτοπαραγωγή

1. Ισχύουσες ρυθμίσεις

Σύμφωνα με το **άρθρο 29, παρ. 2στ του Ν.2773/1999**, “οι δαπάνες για τη συμμόρφωση με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται για την παροχή **υπηρεσιών κοινής ωφέλειας** θα κατανέμονται στο σύνολο της κατανάλωσης **συμπεριλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών**”.

Επίσης, στο **άρθρο 23, παρ. 19 του Ν.3175/2003** προβλέπονται τα εξής:

“Στο **άρθρο 29 του Ν. 2773/1999** προστίθεται παράγραφος 4 ως εξής:

«4. Οι δαπάνες των περιπτώσεων στ' και ζ της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού επιμερίζονται, ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια, σε κάθε κατηγορία Πελατών, **περιλαμβανομένων των αυτοπαραγωγών**, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Ανάπτυξης, που εκδίδεται μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε. και η οποία λαμβάνει υπόψη την ηλεκτρική ενέργεια που καταναλώνει ο κάθε Πελάτης και συντελεστές που διαφοροποιούν τον επιμερισμό κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας προσδιορίζονται κάθε έτος με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης μετά από γνώμη της Ρ.Α.Ε., που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η ετήσια επιβάρυνση Πελάτη κατά θέση κατανάλωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των εξακοσίων χιλιάδων ευρώ (600.000). Το όριο αυτό αναπροσαρμόζεται ετήσια με μέριμνα της Ρ.Α.Ε. σύμφωνα με την ετήσια μεταβολή του δείκτη τιμών καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Ε.Σ.Υ.Ε.»

Σε ότι αφορά στη χρέωση **ΕΤΜΕΑΡ**, το **άρθρο 40, παρ.3γ του Ν.2773/1999** προβλέπει τα εξής: “Το ειδικό τέλος καταβάλλεται από κάθε πελάτη **περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών**, κατ’ αναλογία της ηλεκτρικής ενέργειας που αυτός καταναλώνει”.

Για το ίδιο θέμα, το **άρθρο 143, παρ. 2γ του Ν.2001/2011** προβλέπει τα εξής:

“(γ) Έσοδα από την επιβολή ειδικού τέλους επί της κατανάλωσης που διαφοροποιείται ανά κατηγορία Πελατών, **περιλαμβανομένων και των αυτοπαραγωγών**, ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια, σύμφωνα με μεθοδολογία η οποία καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα. Η μεθοδολογία περιλαμβάνει συντελεστές που διαφοροποιούν το ειδικό τέλος κατά κατηγορία Πελατών, έτσι ώστε να προκύπτει χρέωση που εξισορροπεί τις οικονομικές συνέπειες μεταξύ των κατηγοριών Πελατών. Οι αριθμητικές τιμές των συντελεστών της ανωτέρω μεθοδολογίας προσδιορίζονται κάθε έτος με απόφαση της ΡΑΕ που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η ετήσια επιβάρυνση Πελάτη κατά θέση κατανάλωσης δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό των οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) ευρώ. Το όριο αυτό αναπροσαρμόζεται ετήσια με μέριμνα της ΡΑΕ σύμφωνα με την ετήσια μεταβολή του δείκτη τιμών καταναλωτή όπως δημοσιεύεται από την Ε.Σ.Υ.Ε.”.

Επίσης, η **ΥΑ Δ5-ΗΛ/Β/Φ.1.20/οικ.290 (ΦΕΚ 10Β/9-1-2013)** “Μεθοδολογία επιμερισμού του Ειδικού Τέλους του άρθρου 143 παρ. 2 περ. γ του ν. 4001/2011”, προβλέπει τα εξής:

“Άρθρο 1

1. Το ύψος του Ειδικού Τέλους Μείωσης Εκπομπών Αέριων Ρύπων (ΕΤΜΕΑΡ) σε Ευρώ/MWh ορίζεται ανά Κατηγορία Πελατών, **περιλαμβανομένων των αυτοπαραγωγών**, όπως αυτές

καθορίζονται κάθε φορά στη σχετική απόφαση της ΡΑΕ, αναφορικά με τις αριθμητικές τιμές των συντελεστών επιμερισμού.

2. ... Για τους παραπάνω υπολογισμούς, χρησιμοποιούνται τα πιο πρόσφατα διαθέσιμα απολογιστικά ή/και προϋπολογιστικά στοιχεία. Το μέσο έσοδο της κάθε κατηγορίας ορίζεται ως το έσοδο από τις χρεώσεις για τη χρήση του Συστήματος Μεταφοράς και του Δικτύου Διανομής. Εφ' όσον για μια κατηγορία καταναλωτών δεν υπάρχουν έσοδα από τις ανωτέρω χρεώσεις, ως μέσο έσοδο της συγκεκριμένης κατηγορίας λαμβάνεται το χαμηλότερο μέσο έσοδο μεταξύ των υπόλοιπων κατηγοριών εξαιρουμένου του μέσου εσόδου της υψηλής τάσης, όπως αυτό καθορίζεται κάθε φορά στη σχετική απόφαση.

3. **Δεδομένου ότι για τους αυτοπαραγωγούς δεν υπάρχει μέσο έσοδο, οι ισοδύναμες πωλήσεις για τους αυτοπαραγωγούς ισούνται με την καταναλισκόμενη ενέργεια.**"

2. Προτεινόμενες ρυθμίσεις

Απαιτείται τροπολογία η οποία θα προβλέπει τα εξής:

"Η παράγραφος 4 του άρθρου 29 του Ν. 2773/1999 τροποποιείται ως εξής:

«4. Οι δαπάνες των περιπτώσεων στ' και ζ της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού επιμερίζονται, ομοιόμορφα για όλη την ελληνική επικράτεια, σε κάθε κατηγορία Πελατών, εξαιρουμένων των αυτοπαραγωγών για το ποσοστό της ενέργειας που ιδιοκαταναλώνουν, ...»"

"Η παράγραφος 2γ του άρθρου 143 του Ν.2001/2011 τροποποιείται ως εξής:

«(γ) Έσοδα από την επιβολή ειδικού τέλους επί της κατανάλωσης που διαφοροποιείται ανά κατηγορία Πελατών, εξαιρουμένων των αυτοπαραγωγών για το ποσοστό της ενέργειας που ιδιοκαταναλώνουν, ...»"

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΩΝ ΦΩΤΟΒΟΛΤΑΪΚΩΝ (www.helapco.gr) είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία που ιδρύθηκε το 2002 από τις σημαντικότερες εταιρίες που δραστηριοποιούνται στην παραγωγή εξοπλισμού, την εμπορία, εγκατάσταση και συντήρηση φωτοβολταϊκών συστημάτων. Εργάζεται για τη γοργή και ουσιαστική ανάπτυξη μιας υγιούς και βιώσιμης αγοράς φωτοβολταϊκών, τη θέσπιση των απαραίτητων κινήτρων και την άρση των εμποδίων που υπάρχουν σήμερα στην αξιοποίηση του εθνικού καυσίμου της χώρας, της ηλιακής ακτινοβολίας. Έχει συμβάλει τα μέγιστα στη θέσπιση εγγυημένων τιμών πώλησης της παραγόμενης ηλιακής ενέργειας (feed-in-tariffs), στη θέσπιση ειδικών κινήτρων για τα οικιακά φωτοβολταϊκά και στην απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης.